

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM 9. SZÁM – 2014. SZEPTEMBER 7.

Igen (?), Uram!

Egyre több véstes jelzés érkezik hozzánk a legkülönfélébb módokon. Ezek között vannak földi mértékkel mérhetők és vannak nem anyagi természetűek, erkölcsi válságra utalók. Mindegyik probléma okozója a mindenkori ember, aki önhatalmúan „kezelet” mindazokat az ajándékokat, amiket Istentől kapott – annak ellenére, hogy kezdettől fogva „a maga útját járta” – Isten mégis nem érdeimei szerint „kezelte.” A minap olvastam egy nagyon is elgondolkasztató szöveget: „a teremtett világ Ádám és Éva bűnének hatására megsérült és minden bűnnel folyamatosan sérül.” Pedig ugyanezen szöveg szerint a mindenkori ember nagy megbízatást és rengeteg lehetőséget kap Istentől a szépre, jóra, az egyre tökéletesebbre... „a Krisztustól kapott megváltás kegyelmét el kell vinnie a teremtményekhez” – megélni magában, magunkban és továbbítani mások felé is. – Ez keresztény küldetés. – A világ legtermészetesebb dolga, hogy tudatában legyünk, miszerint csak akkor tudok másoknak is adni, ha nekem van miből adnom. A jelen gondolatmenet szintjén ez azt jelenti, hogy magamon kell kezdeni a jó, a szép, az egyre tökéletesebb „befogadását”, megvalósítását! Ehhez meg kell az embernek szentelődni! – Az Isten ebben is, mint annyi másban segítségemre siet, csak élnem kell a lehetőségekkel.

A megszentelődésben Isten a szentségei által segít. Szentségekkel akar éltetni és megszentelni – a kezdettől egész életemen át. Ettől függetlenül sokszor, nagyon sokszor elmegyünk a lehetőségek mellett és gyakran elteelik egy egész élet, ami nem egy esetben akár „hosszú” is lehet, évtizedekben mérhető – bár nem lehet tudni, hogy mennyit „ígérhetünk” magunknak. – Az utóbbi hónapokban arról beszélünk, hogy bármilyen volt is az élet, hasonlíthatunk az Úr Jézus mellett haldokló jobb latorra, Aki az utolsó pillanatban szállt magába és kérte az Úr Jézus bocsánatát és kapta a vigasztaló biztatást: „*még ma Velem leszel a mennyben!*” – Ő nem készült erre a lehetőségre, de megkapta.

Az emberi élet folyamán, amikor komolyan átgondoljuk helyzetünket, érdemes készülni a jó halálra. Amíg van rá lehetőség tenni, tenni a jót, amikor pedig érezzük, hogy „fogya” a lehetőség, akkor készülni a „nagy útra.” – Ezen az úton mindenkinek végig kell menni, azon a kapun mindenkinek be kell lépni, ami átvezet ebből az életből egy másik életbe, ebből a valóságból egy másik valóságba. – Így, vagy úgy, előbb vagy utóbb ez bekövetkezik. – Ezt senki sem tagadja – mégis gyakran találkozunk olyan jelenségekkel, amik mintha mindezek ellenkezőjét bizonyítanák. – Ez a magatartás nemcsak az úgynevezett „világfiak” magatartása, nemcsak az azoké, akik hitetlenek, újabb időkben az úgynevezett „hívőket” is hatalmába kerítette. Nem szemrehányás akar lenni ezeken a sorokon át, csak a tények közlése, amik a kegyetlen valóságot mutatják és a megállapítások igazolása, Egyházközségünkben az eddigiek folyamán volt 20 (húsz) temetés. Az elköltözöttek nagy

létszámában (18) ellátatlan volt, akiket pedig megkereszteltek, akár naponta hívta őket a falu harangja a szentmisére, várta őket a Szentségi Úr Jézus a gyakori szentáldozásra, de legalább az Ünnepek alkalmával a lelki töltekezésre és lám hiába.

Amikor érezték, mert biztosan érezték, már mennyi minden nem úgy van, ahogyan lehetne, vagy lennie kellene, még mindig lett volna egy nagy lehetőség szentgyónásra, áldozásra, szentkenet felvételére – nem történt meg.

Ami elmúlt, elmúlt, már „visszacsinálni” nem lehet, de a tanulságot levonni még lehet. – Mi, akik még élünk, gondoljunk arra, hogy velünk másképpen legyen! – Amikor csak tehetjük, ápoljuk a kapcsolatot az értünk és helyettünk is szenvedett Üdvözítőnkkel, és gondoljunk arra, hogy tudatosan „részesítsük magunkat” az idősek és betegek számára rendelt lelki vigasztalásban és erősítésben! – Tudatosan és örömmel akarjunk részesedni a szentkenet szentségében, tudva azt, hogy általuk hitünket is kifejezzük. „*feltételezik a hitet, de meg is ajándékoznak a hittel, Jézus életébe öltöztetnek, Krisztussá faragnak*” ahogyan Aquinói Szent Tamás mondja. – Abban a tudatban járjunk a szentségek lehetőségeivel, hogy „*bennük Jézus Önmagát adja Egyházának, amelyre e mystériumait, azaz szentségeit bízta (...) az Egyház a szentségek által él – a Krisztusban hívó is csak a szentségek által lehet Krisztusban hívő, hiszen e mystériumok által az ember egyesül a hitben Jézussal az Egyházban.*” Krisztus titokzatos Testének

Aquinói Szent Tamás

az Egyháznak építői a szentségek, ... a „*gyógyulás szentségei is, vagyis a gyónás és a betegek kenete is...*”

A betegek kenete „időszerű”, ha az ember élethelyzete olyan, hogy akár veszélyekkel is jár – foglalkozásánál fogva, vagy egészségi állapota által, vagy akár koránál fogva. Jól teszi az ember, ha pl. gyengélkedése alkalmával is gondol erre, vagy idősödő korban! – Nem kell megvárni az „utolsó” alkalmat, mert nem tudhatjuk, meddig adatik lehetőség. – Lehetséges ugyan kórházakban is folyamodni lelki ügyekben is, de sokkal jobb, ha kórházi ápolásunk előtt gondolunk a lelkünkre is, és felkészülten megyünk testi gyógyulást keresni. Ettől függetlenül még egy újabb szentgyónás és áldozás végzése nagyon is dicséretes.

Közös szentékgiszorgatás is szokásos ma már. Erre az előbb említett okoknál fogva is jó, ha vállalkozunk és tudatosan és méltó módon készülünk – ájtatossággal, szentgyónással, áldozással! – Jól teszi mindenki, ha életében akár többször is él a lehetőséggel – akár évente is! – Ne feledjük, hogy senki sem fiatalodik, napról-napra előbbre haladunk korunkkal és nem baj, ha újból és újból „töltekezünk” a szentségek kegyelmével. Tudnunk kell, hogy Isten előtt a készségünket beszámítják majd. – Egyházközségünkben közösségesen lesz lehetőség önmagunkat lelkileg erősíteni a betegek kenete által is – már most készüljünk rá buzgón, hogy amikor távoznak a földi életből, szívesen fogadjanak az örök hajlékba! –

Pekker Imre plébános

Erdély - Nagyajta - 2014.

Kirándulás Erdélybe, Alsónémedi testvér-településére, Nagyajtára

Meghívó érkezett a nagyajtai falunapok rendezvényre és a kórus találkozóra.

Nagy izgalommal készült mind a református, mind a katolikus énekkar. Sajnos a történelmi Magyarország legszebb barokk temploma, Szűz Mária tiszteletére van felszentelve. A kincstárban megcsodáltuk Szent László hermáját (ereklyetartó) a tábori oltárt és a többi kiállított értéket. Figyelmesen hallgattuk az idegen vezető színes előadását.

Énekeltünk a Szűzanyának. A következő megálló Bánffyhadon volt, itt az Árpádkori alapokon nyugvó, református templomban hallgattuk a lelkész előadását. A templomot kazettás mennyezet (Szent éj csillagnaptár) és kalotaszegi himzések díszítik és megtalálható üvegszekrényben elhelyezve Kossuth Lajos temetésére szánt koszorú „A jövő, maradjon, az Úr Isten kezében ott van a legjobb helyen”. Ebben a templomban a református testvérek énekeltek. Folytattuk utunkat és a tordai sóbányába mentünk. A látogatás hatalmas élmény volt, szavakkal nem lehet elmondani: ezt mindenkinek látnia kell. 22. helyet foglalja el a világ turisztikai látványosságai között. Ezen a helyen már a XVII. században bányászták a sót. Ma is nagy mennyiségben található itt só, de a turisztikai bevételből több haszna van a városnak. A sóbányászat történetét híven bemutató hely, igazi turista paradicsom. Az úti tervben még szerepelt a Segesváron a vár megnézése, de erre már idő hiányában nem került sor. Éjjel körül érkezünk meg Nagyajtára, ahol szívélyes fogadtatásban volt részünk. Majd, mindenki a vendéglátó családnál tért éjszakai nyugovóra. A következő két napon a környék nevezetességeit néztük meg. Barabás Mihály Igazgató Úr Erdővidék gazdag állat- és növényvilágáról mesélt, az itt élő emberek szokásairól, foglalkozásokról beszélt. Erdővidékhez 28 település tartozik, mindegyikről mondott néhány mondatot. Vargason megnéztük a festett bútorkészítőt, Sütő család otthonát, ahol jelenleg is bútorok és faragások, a hagyományos székely háztartások bútor elemei készülnek. Átmentünk a templomba, ahol szintén megcsodálhattuk a festett kazettákat, amelyek a növényvilágot, a természet csodáit jelenítik meg. Itt a két énekkar a székely és a magyar himnuszt énekelte el. Továbbmentünk Kisbaconba Benedek Elek házába. Az író dédunokája vezeti az emlékházat, nagyon színvonalas előadásban idézte fel Elek apó alakját, életét, munkásságát. Elhelyeztük koszorúnkat az emlékházba.

Benedek Elek saját maga által írt sír verse:
**„Jézus tanítványa voltam
Gyermekekhez lehajoltam
A szívemhez felemeltem
Szeretetre így neveltem.”**
Még egy nagyon fontos üzenet Elek apótól:
„az állam nyelvét meg kell tanulni, és édesanyátok nyelvét nem szabad elfelejteni”.
Kisbaconban megnéztük a jelenleg is működő vízimalmot. Hazafelé az úton megtöltöttük palackjainkat borvízzel, majd szállásadóinknál bőségesen megebédeltünk. Délután pedig Brassóba mentünk, megnéztük a várost és a Fekete Templomot, amely katolikus templomnak épült, jelenleg evangélikus templom. A harmadik napon Sepsiszentgyörgy érintésével, Eresztevénybe, Gábor Áron sírjához mentünk, itt is elhelyeztük koszorúnkat és a templomban is énekelünk. A következő úti célunk Csernáton, néprajzi múzeum. Csernáton ősi székely település. Megcsodáltuk a kiállítást majd meghallgattuk Pali bácsi színes előadását. Vigyázzuk az értékeinket! Fontos, hogy legyen kinek átörökíteni. A múltból táplálkozva, jelent megélve, a jövőt tervezve éljük az életünket, hangzott az intelem. Ne unatkozzon senki, mesélek-e a gyerekeimnek a család múltjáról, az ősökről, a gyökerekről (?)

folytatta tovább Pali bácsi. Fontos az anyanyelv ápolása, de tanítani kellene a tárgyi anyanyelv részeit is. Beszélt még a közösség erejéről a család, az egyház és az iskola szerepéről. Maradjon meg a közösség, mert közösséget teremteni nehezebb, mint fenntartani ajánlotta búcsúzóul. Kézdivásárhelyen az Incze László Céhtörténeti múzeumot látogattuk meg, megnéztük a helyi kézművesség életét bemutató kiállítást és a babaméretű népviseleti gyűjteményt. A napot a Szent Anna tónál tett kirándulással és az énekkarok közös próbájával egybekötött vidám együttléttel zártuk. Szombaton a kórus találkozót a kórusok felvonulása nyitotta. A kórusok a fúvószenekart és a mazzorettes tánckart követve vonultak fel a kultúrház előtti tere, ahol meghallgattuk a Polgármester Úr hivatalos megnyitó beszédét, megnéztük az ünnepi nyitó előadásokat, majd visszavonultunk az unitárius plébánia udvarára onnan pedig a vártemplomba, a kórustalálkozó helyszínére. Nagyon nagy élmény volt együtt énekelni a református testvérekkel és a nagyajtai dalárda tagjaival. Csodálattal teli áhítattal hallgattuk a vendég énekkarokat, a szívünk csordultak megtelt örömmel éreztük a szentlélek jelenlétét. Az öröm sugárzott az arcokról, nagyon jó volt együtt lenni. 14 órakor Dr. Lugosfalvy Ervin fényképképzésének megnyitóján vettünk részt. Megcsodáltuk a természet különleges és ritka pillanatait megörökítő felvételeket. A bőséges ebéd elfogyasztása után rövid felgyűlés, majd este néptánc bemutató és táncbál és utcabál zárta a napot. Szavakkal nem lehet leírni azt az élményt, amelyben részünk volt a szafolyamán. A szeretet ezer megnyilvánulása megjelent, a meghittség, a barátság, az egymásra figyelés, a kölcsönös tisztelet. Vasárnap a református templomban volt a záró istentisztelet, a református testvérek szolgáltaival. Majd a templom kertben szeretetvendégség keretében értékeltük az elmúlt napok történéseit. Ezután a katolikus szentmisén vettünk részt. A vendéglátó családnál fogyasztottuk el a vasárnapi ebédet és délután ismét közösségi program volt a kultúrház előtt: néptánc, citera és meghívott vendégek szórakoztatták a közönséget. Alkalmunk volt meg hallgatni az unitárius lelkész, Levente színes előadását is a Kriza emlékházban. Az utolsó este már a búcsúzásról a csomagolásról is szólt. Hétfőn könnyes szemmel búcsúztunk vendéglátóinktól, buszra szálltunk és hazaindultunk. Útközben megnéztük a segesvári várat, Nagyszebenben a városközpontot, az ortodox templomot. A fogarasi havasokon keltünk át, majd lanovkával felmentünk Déva várába. Aradon megkoszorúztuk a magyar hősök emlékművét. Késő éjszaka érkezünk meg Alsónémedire. Szívünkben nagy-nagy hálával emlékezünk a Nagyajtán eltöltött napokra. Soha nem feledve az áldozatot, amelyet vendéglátóink értünk hoztak. A szeretetet, a figyelmet, amellyel elhalmoztak. Köszönjük Incinek és Marinak a szervezést, az önkormányzatnak az anyagi támogatást. Bízom benne, hogy a közösség, amelynek építése elkezdődött, megmarad, a közösség megszilárdítására találunk időt, alkalmat.

Krasnyánszki Sándorné

Arad - Vértanúk emlékművénél

Erdélyi kirándulás 2014

Nehéz is összefoglalni mindazt a sok élményt és látványt, amelyet Erdély adott számunkra azalatt a 6 nap alatt, amelyet Nagyajtán és környező településein töltöttünk.

Már az odafelé vezető út is igen érdekesen alakult. Reggel 6 óra után indultunk a református énekkar és néhány kísérő társaságában a katolikus templom elől. Utunk fő célja a nagyajtai falunapok keretében megrendezett kórustalálkozóon való részvétel volt. Első állomásunk Nagyvárad volt. A Körös-parti Párizsként ismert város egyik nevezetességét, a Szent László királyunk által alapított püspökség székesegyházát tekintettük meg. A székesegyház felső szintjén egy kiállítás is látható ahol többek között a Szent László király ereklyéjét őrző Szent László herma másolata is megtekinthető (az eredeti Győrben található). Tovább folytatva utunkat Szent László király örökén Torda felé haladtunk. Útközben megálltunk Bánffyhunyadon, Kalotaszeg szívében. A helyi református templom kalotaszegi hímzésekkel volt díszítve, amelyek halából készültek a helyi konfirmálások, vagy évfordulók alkalmából. Bánffyhunyadról továbbmenve érkezünk meg Tordára. Tordáról talán mindenkinek a Szent László legendából ismert tordai hasadék jut eszébe. A város ismert még sóbányájáról is, amelyet be is jártunk. A bányától továbbindulva a késő délutáni nap a hasadék hegyei felett mutatkozott, amely még szebbé tette a kilátást a tordai hasadékra. Innen ezután már egyenesen Nagyajtára utaztunk, ahová csak késő éjszakára érkezünk meg. Vendéglátóink töretlen lelkesedéssel vártak minket ezen késői órában is. Az üdvözlő szavak után mindenki elindult a vendéglátójához, ahol meg is kezdődött a hajnalig tartó beszélgetés, ismerkedés.

Másnap délelőtt bejártuk a környező Erdővidéket. Vagyason megnéztük a helyi népművészeti alkotásokat – fából készített faragott dísz tárgyakat, székykapukat, díszített bútorokat. A következő állomás Kisbacon volt, ahol megtekintettük, majd megkoszorúztuk Benedek Elek szülőházát, majd egy még a mai napig is működő vízimalmot is megnéztünk. Délután Brassóban jártunk. A szász város központjában található a gótikus stílusban épült fekete templom, amely ma evangélikus templomként működik.

Harmadnap Kézdivásárhelyre indultunk. Útközben megálltunk Gábor Áron nyughelyénél, ahol megemlékeztünk az 1848-as szabadságharc hősről. Kézdivásárhelyen a céhtörténeti múzeumot látogattunk meg. Ellátogattunk Alsócsernátonba is. Itt egy skanzen található, ahol többek között régi mezőgazdasági gépek kiállított darabjait, rádió- és kályhamúzeumot láthattunk. Pali bácsi, a helyi vendéglátónk egy igazán szívhez szóló előadást tartott arról, milyen sokat jelent a széky emberek számára magyarnak lenni egy olyan földön, ahol minden nap küzdeni kell azért, hogy magyar beszédet hallhasson még az ember az utcákon, mennyire fontos a szülőföld szeretete. Azért is volt igen tanulságos hallgatni ezeket a szavakat, mert véleményem szerint nekünk, akik itt az anyaországban élünk, sokszor túlságosan egyértelmű, hogy magyarnak születünk, és sokszor inkább külföld felé vágyódnánk a vélt jólét reményében, mintsem megbecsüljük, szeressük azt az országot, ahol élünk.

Innen továbbmenve a Szent Anna-tóhoz érkezünk. A tó egy már nem működő vulkán kráterében alakult ki, körös-körül erdővel borított hegycsúcsok szegélyezik, ezáltal leírhatatlanul szép látvány tárult elénk.

A szombati nap már a falunapok jegyében telt, a délelőtt a kórusoké volt. Az unitárius közösségi ház udvaráról indulva a helyi rézfúvós zenekar vezetésével érkezünk a rendezvénysorozat megnyitójára a kultúrház udvarára. Az ünnepélyes megnyitó után ugyancsak zenező kíséretében tértünk vissza az unitárius templomba, a kórustalálkozó helyszínére. A találkozón összesen hat énekkar vett részt, amelynek megnyitójaként egy közös kórusművet énekelt a nagyajtai és az egyesített ökumenikus alsónémedi énekkar. Az egész délelőttöt felölelő műsor keretében sok új és ismerős kórusművet hallgathattunk meg. A hangverseny után folytatódott a falunapok program-sorozata, amelynek során többek között festménykiállítás, bábszínház és zenés programok várták a kilátogatókat.

Vasárnap délelőtt a református istentiszteleten vettünk részt. Délután lehetőség volt katolikus szentmisén is részt venni. Meglepő volt, hogy csak egy kis kápolna volt a faluban, az is egy ház udvarán, mivel a falu lakossága főleg unitárius és református.

Bármily hihetetlen is volt, a kirándulás öt napja nagyon gyorsan eltelt, és már hétfő is lett hirtelen. Korán reggel elbúcsúztunk vendéglátóinktól, akik az ott töltött napok alatt végtelen vendégszeretet-

Kisbacon - Benedek Elek lakóházánál

Nagyajta - Felvonulás a kórustalálkozó alkalmával

Nagyajta - Kórusunk az unitárius templomban énekelt

tel fogadtak minket, majd elindultunk hazafelé. Útközben Segesvárot és Nagyszébenben tartottunk egy röpké városnéző sétát, majd Dévára érkezünk, ahol egy siklószérű járművel lehetett feljutni a várba. A várból gyönyörű kilátás tárult elénk, valamint azt is megfigyeltem, hogy bizony Kőműves Kelemenék munkája még mindig nem fejeződött be, hiszen a várat most éppen felújították. Utolsó állomásunk Arad volt, ahol megkoszorúztuk a vértanúk tiszteletére emelt emlékművet.

Ezt a sok mindent felidézve, amit eddig leírtam elmondhatom, hogy felejthetetlen hat napot töltöttünk ezeréves országunk legkeletibb részén.

Varró Gábor

A karvezető beszámolóját a következő lapszámban olvashatják.

A nyári hittantáborunkat Csengelén rendeztük meg. Témája a magyar pálos rend alapítása, és alapítójának, névadójának megismerése volt.

Oda érkezésünk utána szokásos rendben elfoglaltuk szállásunkat, majd ismerkedős játékokat játszottunk, hogy megismerjük egymást. Délután folyamán Boldog Özséb rendalapító atya életéről, a rend alapításáról beszélgettünk. Vacsora után elmentünk a helyi templomba, amit minden este az ott lakó akolitus testvér, kinyitott a számunkra. De mielőtt a templomba mentünk volna mindenkit megkértem, hogy egy mécsessel a kezében, a közeli park egy csendes helyén imádkozzon. Mikor már mindenki imádkozott akkor egyenként oda mentem minden gyerekhez, szerzetesi ruhát utánzó ruhában, és megkérdeztem mit csinál? A válasz, hogy imádkozik, megkérdeztem, hogy imádkozna-e velem? Így sorban összegyűjtöttem a gyerekeket és a mécseseket – egy nagyobb láng lett a mécseseinkből – és közösen kézen fogva mentünk a templomba az esti imára. Mintegy jelképezve hogyan gyűjtötte egybe Boldog Özséb a remetéket.

A második nap témája remete Szent Pál élete volt. Szájtátva hallgatta mindenki, hogy élt szerzetesi életet, miért, hogy táplálta a holló, hogy temette el a két oroszán segítségével remete Szent Antal! Milyen lett a pálosok címere! Valaki megjegyezte: ez olyan volt, mint egy hittanóra! De volt valami különbség, mi volt az? Mindenki csendben figyelt! Ezt hittanórán is megtehetnénk!

A következő napon a török-időkről beszélgettünk, mennyire kiürült az alföld, nem voltak lakosok, elrejtőzve éltek a szerzetesek. Mennyire fontos az összetartozás, az újrakezdés. Este elalvás után ébresztőt fújunk az ifikkel és éjszakai akadályverseny volt, mindenki élvezte a feladatokat.

Elérkeztünk ahhoz a naphoz, amelyen a Jasna Górai kegyhelyről, a lengyel pálos atyákról beszélgettünk! A lengyelek hálás szívvel gondolnak azokra a magyar pálos szerzetesekre, akik 1382-ben érkeztek Czestochowába és megalapították a lengyelek legnagyobb kegyhelyét.

Pénteken mindig lelkinapot tartunk a táborban! Ez most sem volt másként, ellátogattunk Petőfiszállás-Pálosszentkútra! Itt ünnepeltük Nagyboldogasszony ünnepét, szentmisével, gyónással, elcsendeséssel. Tudom,

ezen a pénteken az ünnep felülírta a böjti napot, de mi mégis közösen böjtöltünk, hiszen a lelkiülethez a böjt gyakorlása is hozzátartozik! Ezen az estén egy csodálatos szentségimádáson vettünk részt! A gyertyafényes templomba csak Jézus és mi voltunk! Imádságok, énekek hangzottak el, a csöndben pedig csak Jézusra és a szívünkre figyeltünk!

Szombaton a tábortűzre készültünk. Talán táboraink legjobb tábortűze volt! Mici Mackós történeteket adtunk elő, játszottunk és énekeltünk! De még, hogy énekeltünk! A végén magyar nótákat, népdalokat, olyan szépen, hogy Péter bácsi is büszke lett volna ránk! Fel is emlegettük az énekórákat és az ott tanultakat mind elénekeltük!

Vasárnap részt vettünk a szentmisén, ezzel zárult a táborunk lelki programja.

Hálásan szeretnék köszönetet mondani, elsősorban a Jóistennek! Imádságos szívvel köszönöm meg azt a sok kegyelmet, amit egész tábor ideje alatt ránk árasztott!

Köszönöm mindenki segítségét, akik segítettek a gyerekek szállításában, a programok szervezésében. Köszönöm a táborvezető helyettesek, Csernák Nikolett és Surányi Krisztina áldozatos munkáját. Azt ifi-hittanosok szerető gondoskodását a kisebbek felett. Mónika néni és Pista bácsi segítségét.

Mikoly Istvánné

Gyerekek írták...

Kevesen jöttünk el a táborba, de pont ezért volt nagyon családias. Sok energiát fektettünk abba, hogy igazi közösséget kovácsoljunk ebből a kis csapatból, és úgy gondolom, ez sikerült. A strandon nagyon vigyáztak egymásra a gyerekek, és a táborban sem történt semmi baleset. Esténként megbeszélést tartottunk az ifi hittanosokkal, hogy másnap minden gördülékenyen menjen. Egy-két kisebb súrlódást leszámítva nagyon jó hangulatban telt a tábor, rengeteget nevtünk, játszottunk. Magdi néni a pálos szerzetesek életéről, történetéről mesélt nekünk, ezt a gyerekek élvezettel hallgatták, kérdeztek is. Pénteken ellátogattunk

Petőfiszállásra, a pálos szerzetesekhez, ahol örömmel fogadtak minket. A mise után mindenki meggyónhatott, nagyon jó lelkiélmény volt. Az itteni akolitus nagyon segítőkész és kedves volt. Utolsó nap öszszeválogattuk a fényképeket és levetítettük a tábornak, sokat nevtünk rajtuk. Az éjszakai akadályversenyen sietve futkorásztak a gyerekek, hogy minél előbb teljesítsék az ügyességi feladatokat. Az esti imákat a templomban tartottuk, gyertyával világítottunk, nagyon hangulatos volt. A pókfocit és a rendes focit is nagy lelkesedéssel játszották a gyerekek. A bibliai activityben is ügyesek voltak a csoportok: a Háncs, Minionok, a Tyúk Zrt. A városrally alatt a helyi nénik

és bácsik nagyon kedvesen segítettek nekünk a kérdések megválaszolásában. A szállásunk pedig nagyon rendes, tiszta, szép volt egy hatalmas kerttel. Minden nap meg volt, hogy melyik csapat segít a terítésben és mosogat, melyik pedig söprögetés felmos. A szobavizitre sietve raktak rendet a gyerekek, hogy pontot kapjanak a rendre. A szoba logók is nagyon ötletesek voltak. Szabad időben pedig karkötőt fontunk, kis üzeneteket írtunk egymásnak, beszélgettünk, játszottunk. A tábortűznél rengeteget énekeltünk, nevtünk. Sokat készültünk a táborra, remélem, jól érezte magát mindenki és jövőre is találkozunk!
- Kriszti

Az idei hittantáborban nagyon jó volt fára mázni, strandolni, levelet írni és pingpongozni. Őrangyalozni is nagyon jó volt, focizni és a tábortűznél Mici Mackós történeteket kitalálni, de a legjobb volt az üzenőfal és még a karkötőt fűzni és koszorút készíteni is. Szóval nagyon jó volt az idei tábor! - Ágika

Az idei hittantáborban Csengelén tölthettünk el egy nagyszerű hetet. A társaság remek volt. Nekem legjobban a strand és a vizes pókfoci tetszett. Rengeteg program volt, néha már sok is, alig bírtuk szuszszal. Az éjszakai akadályverseny is nagyon vidáman telt. Csapatvezetőként sok tapasztalattal gazdagodtam. Mind a csoporttagjaim, mind a szobatársaim nagyon jól szórakoztak. Az étkezéseknél a Magdi néni gondoskodott a jó hangulatról néhány faviccel. A szálláshelyen is rengeteg lehetőség volt a szabadidő eltöltésére. Volt csocsó, pingpong, foci, pókfoci, és a meghitt csoportos beszélgetésekre is sort tudtunk keríteni. Az egész tábor nagyon jó volt, s már várom a következőt. - Edina

Köszönöm, hogy eljöhettek a táborba. Nagyon jó volt a nevetgelések, a történetek. Legjobban amikor elmentünk a templomba és együtt imádkoztunk tetszett. Jó volt még az is, hogy elmentünk a strandra és hogy nem altatott minket senki. Jó volt még Petőfiszálláson a templomban és az is, hogy gyónhattam. Jó volt még az őrangyalozás is. - Lilla

Hétfőn reggel elindultunk a táborba, mikor megérkeztünk nagyon szép helyre kerülünk. Három csodálatos napot eltöltöttünk Kiskunmajsán a Termál és Él-mény fürdőben. Petőfiszálláson lévő Szentkútnál részt vettünk egy szentmisén, ami nagyon jó élmény volt. A városrally feladatnál a helyi idős néni sok jóval gyarapították az élményeinket. Minden vicces és mókás feladat, ami volt az itt töltött napokon, nagyon jó volt! A szombati tábortűz és a Niki meg a Kriszti vicces játékokat tanítottak. Nagyon jól éreztem magam! - Zs Bogi

Nagyon jó volt a hittan tábor. A legjobban a szentségimádás tetszett. Nagyon tetszettek a játékok és a templomba járás is. Átmentünk a pálosokhoz. Jó volt a vetítés, a pókfoci is. Jól éreztem magam a strandon. - Bogi

A táborkezdetén megismerkedtünk egymással, az érdekes, humoros, ismerkedős játékokon keresztül. A jó időnek köszönhetően a tábor három napján is eljutottunk a kiskunmajsai strandra, ahol mindenki nagyon jól érezte magát, igaz a csütörtök délutánt egy vihar elmosta, de minket ez sem gátolt a felhőtlen szórakozásban. A pénteki nap egy lelki nap volt, amikor elmentünk Petőfiszállásra a pálos atyákhoz és részt vettünk egy szentmisén, Nagyboldogasszony ünnepének alkalmából. Ez a nap segített nekem feldolgozni egy nemrég történt tragédiát a családomban. Az egész tábor ideje alatt egy jó közösség alakult ki! Köszönöm, hogy eljöhettek. - Beatrix

Számomra ez a tábor is nagyon tartalmas és vidám volt. Örülök, hogy ennyien el tudtunk jönni és a táborozók is jól szórakoztak. Annak is örültem, hogy az ifi-hittanosok sokat segítettek az előkészületben és a táborban is. Úgy érzem a hétvégére mindenki közelebb került egymáshoz és kellemesen elfáradta strandolástól és a jobbnál jobb programoktól. Idén azt gondolom, hogy nagyon jól sikerült az angyalokzás, mert mindenki ügyeskedett, hogy minél jobb angyalka legyen. Az én kedvenceim az éjszakai akadályversen, az esti imák a templomban, a strandra és haza utazások a zsúfolt autóban, a szentségimádás, és a tábortűz volt. Magdi néni az idén sem hagyott minket viccek nélkül, amiket mindenki megmosolygott. És még nem is említettem a hizlaldában elfogyasztott étkezésekről, amiket Magdi néni és Pista bácsi készített nekünk. Nagyon jól éreztem magam! - Niki

Az idei hittantáborban nekem a strand és a tábortűz tetszett. A negatívunk, hogy nem volt szalonna a tábortűzhöz,

hogy megpirítsuk. A tábor jó volt! - Gergő

Nagyon tetszett a strand az idei táborban, nagyon jók voltak a csúszdák, rengeteg medence volt. Jókat játszottunk, nagyokat nevtünk és mindig mesélt Magdi néni egy faviccel. A szállásunk egy nagyon szép hely

volt, Csengelén. Négy, hat ágyas szobák voltak, emeletes ágyakkal. Természetesen most se maradhatott el az őrangyalozás. A templomban csináltunk szentségimádást. Pénteken minden csapat városrallyzott. Első nap az volt a dolgunk, hogy meg kellett csinálni a szoba logót és a csapat címet. Szombat este a tábortűz mellett hirdették kinyerte a játékokat és, hogy kinyerte a szoba logó versenyt, játszottunk a tábortűz körül. Nagyon tetszett a tábor! - Dominika

Az idei hittantáborban nagyon jól éreztem magam! Sokat játszottunk és beszélgettünk együtt. Örülök a kis csoportomnak nagyon ügyesek voltak, szép tablót csináltunk és nagyon sokat nevtünk. Lelkileg is megérintettek a jó esti imák és a pénteki és vasárnapi szentmise is. Ebben a táborban is nagyon jó őrangyalozások voltak. Jó kis társaság verődött össze és nem baj, hogy kevesen voltunk, legalább családias volt. A strandolás is nagyon jó volt. A szállás szép, rendezett és jól felszerelt volt. Kajából sose volt hiány, Magdi néni gondoskodott róla. Az étkező azért kapta a hizlalda nevet. Sokat fociztunk, pingpongoztunk és csocsó meccseket játszottunk. Ez volt a 9. hittantábor és remélem jövőre ugyan így és ilyen jóra megtudjuk szervezni a tábor. Nagyon jó volt és mindent köszö-

nünk! - Szilvia

A 2014-es csengelei hittantábor az egyik legjobb volt a sok előző közül. Immár a 9. tábor tölthettük egymás szerető társaságában, habár a kisebb nézeteltérések és nyugtázkodások megszakították az állandó vidám légkört, de ezek sem tartottak túl sok ideig, hisz mindenki, akinek bármilyen problémája akadt nyugodtan fordulhatott bárkihez, akár testi akár lelki volt ez a probléma. A mostani tábor remek példája volt, nem csak a fizikális pihenésnek és szórakozásnak, de a lelkünkkel is sokat foglalkoztunk, mint például ellátogattunk a petőfiszállási kegyhelyre, ami nagyon nyugodt és szép terület volt. Szinte érezni lehetett, ahogy a kegyelemárad a levegőben. De ezek mellett a strand, az itthoni pingpong és csocsó játszmák is rendesen kivették a részüket a programba. Összevetve, nagyon jó kis tábor volt ez, és remélem a 10. jubileumi táborra is sor kerül. - Pisti

A hét remekül kezdődött, sokat játszottunk és sokat nevtünk. A strand is nagyon jó volt. Szép volt az idő az elején. A pókfoci is jó volt. A Petőfiszállás nagyon jó volt. A szentmise utáni gyónáson egy kicsit megkönnyebbültem. A szállás is nagyon tetszett, jó volt. A társaság és a hangulat is jó volt. - Renáta

Nagyon jó volt a csúszda, a szoba. Voltunk templomba, gyóntunk, áldoztunk, fényképeztünk. Megnéztük a patakat és láttunk egy pecázó gyereket. Volt szoba logó és szoba vizit. Voltak játékok, másztunk fára. - Robi

Az idei hittantáborban nagyon jól éreztem magam. A legjobban a strand tetszett és a pókfoci. Az éjszakai akadály pályája is tetszett, néha pingpongoztunk is. - Zsolti

Ez a hét nagyon jól telt el. Jó volt a Domiékkal egy szobában lenni. Kár volt, hogy egyik nap esett az eső. Jó sokat nevetettünk a barátainkkal. A kajákat szerettem, nagyon jók voltak. A városrally is szupi volt. Egy csomó embert megkérdeztünk, hogy tudják-e a kérdésekre a választ. A Nikit mindenkinek ajánlom, hogy beszéljen vele, ha van valami baja. Amúgy minden tetszett. - Vivi

Az idei hittantáborban nagyon jól éreztem magam. Sok élménnyel gazdagodtam e hét alatt és nagyon jó kalandokban vettem részt. A szálláson is sokat imádkoztunk és játszottunk. Mint minden hittantáborban most sem maradhatott ki a pókfoci. Jót játszottunk, de sajnos a mi csapatunk veszített. A táborban nagyon sok játékkal játszhattunk. A strandra is elmentünk három napon is, és játszhattunk a különböző medencékben és csúszdákon. Pénteken még a pálos atyákhoz is elmentünk. Nagyon jól éreztem magam, remélem, jövőre is lesz és eltudok jönni. - Dani

Évközi 18. Vasárnap – Augusztus 03. - A készséges ember mindig megtalálja életében, az élet eseményeiben azt, ami a jó Istenre, az Ő gondviselésére, lelki és testi adományaira emlékeztet. Tudja azt, hogy mit köszönhet Istennek és nem is mulasztja el a hálát. Tudja, hogy miért szól a harang, mire várja őt az Isten, amikor felvirrasztja napját, amikor esőt ad, amikor megövi őt és környezetét olyan dolgoktól, amik nem magától értetődőek, nem fejtik el, hogy hálát adjon a kegyelmi ajándékokért – tudja, hogy mit köszönhet a szentségeknek, a szentelményeknek, az egész keresztény életnek – a keresztény tanításnak, az Anyaszentegyháznak, egyáltalán mindennek, amik őt körülveszik, átjárják életét, gondolkodását és nem utolsó sorban a sok lehetőségnek, amik lehetnek a jó kimeríthetetlen forrásai. – Tudja, hogy mit jelent az Úr Jézus tanítása: „boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, mert majd eltelvek vele! – Boldogok, akik az Úr lábához ül(he)nek és hallgatják szavait!” - **Mindezek ellenére** azt sem felejtjük el, hogy miközben áradnak ránk Isten adományai, ajándékai, mi örökös változandóságban élünk és még a legkészségesebb emberben is lehetnek olyan időszakok, amikor mindezek mintha nem is léteznének. Újból és újból rászorulunk Isten segítségére, hogy Ő oltalmazzon, felújítsa lankadó emberségünket, hogy megújuljon életünk. - **Ilyenkor számíthatunk Órá, Aki még velünk is tehet és tesz csodát, ha hagyjuk.** Kiindulásnak tudnunk kell, hogy „nemcsak kenyérral él az ember!” Lelkünk is van és annak éppúgy szüksége van „táplálékra” – Isten segítségére, mint a testnek. Egyébiránt a testi dolgokra gondolva, ne higgyük, hogy azért vannak nehézségeink, mert olyan hátrányos helyzetben vagyunk – észre kell vennünk, hogy mennyire egyre többre vágyik az ember! – Valamikor éppen azzal lehetett tömegeket úgymond lelkesíteni, hogy ha volt is kenyere, „nagyobb darab kenyeret” ígértek neki - egyszercsak a nagyobb darab kenyér mellé már sokan húrsa is vágyakoztak és így tovább „fokozódtak” az igények és el kell ismerni, hogy vannak esetek, amikor se vége, se hossza. – A lelki dolgokban is kell előrehaladás, testi gyengeségeink tudatában egyre inkább! – Harangi László gondolatai eléggé figyelmeztetnek örök emberi dolgainkra és arra is, hogy eközben Isten mennyire gondviselő Atyánk – ezeket mondja: „az életem csodálatos fény- és árnyjáték, ahogy visszanezélek. Ami az anyém benne, az csúnya félszegség, ösztönösség, ábrándos hóbort, sok elkövetett rossz és még százszor több mulasztás... Minden megvolt hozzá, hogy szent legyek, csak használnom kellett volna az élet alkalmait és a kegyelmeket, de a kegyelem mégis szűntelenül omlott rám... Így lett az életem, amit én magam folyton összekuszáltam és elrontottam, mégis a Gondviselés remekműve!” – Lehetséges, hogy a dolgok azért alakultak és alakulnak úgy, mert minden akarunk lenni, csak szent nem. – Most tegyünk jó elhatározást, hogy engedjük Istennek, hogy szentté tegyen!

Évközi 20. Vasárnap – Augusztus 17. - Sokszor hangzott az Úr Jézus felé a kiáltás: „Jézus, Mester, könyörülj rajtam!” – Ma egy kánaáni asszony kiált Feléje: „könyörülj rajtam, Uram, Dávid Fia!”- Ez az asszony összetartozónak tarja magát lányával, mert nem is önmagának, hanem lányának kér segítséget: „lányomat kegyetlenül gyötöri a gonosz szellem.” – Mondhatjuk ezt a kis jelenetet az anyai szeretet megnyilatkozásának is, de sokkal többet jelent ennél. – Nemcsak az önmagáról elfelejtkezett édesanya kiáltása ez, hanem hitvallás is Jézusról, Akitől a segítséget kéri, Dávid Fiának mondja; az alázatosság gyakorlója is Ő egyben, hiszen nem szűnik meg könyörögni akkor sem, amikor Jézus szóra sem méltatja, sőt amikor látszólag kemény visszautasításban részesül, akkor sem adja fel. Ezekben az eseményekben keresztül lesz a pogánynak tartott kánaáni asszony példakép, amikor jó, ha tudja Őt követni a mindenkor ember az alázatban, a szerénységben és a hitben. A hitet kell nagyon hangsúlyoznunk, hiszen az Ő hitéről mondja ki az Úr Jézus Krisztus: „asszony, nagy a Te hited!”

Érdemes időzni annál az eseménynél, ami keménynek látszik Attól az Úr Jézus Krisztustól, Aki így tanított: „tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű” – más helyen pedig így tanít: Ő azért jött, „hogy szolgáljon, nem azért, hogy Neki szolgáljanak” – ismét más helyen arról beszél, hogy az Ő küldetése az, hogy „keresse, ami elveszett” – s mi mást mondhatnánk arról, akit kegyetlenül gyötör a gonoszlélek, mint, hogy el akarja veszíteni! – Jézus mégis nem az első szóra segít, Ő, Aki mindig szeretettel volt a szenvedők és elesettek iránt és nem egyszer kérés nélkül is segített. – Csak azt mondhatjuk, amit az Evangélista leírt a kánaai menyegző eseményeiben: „még nem érkezett el az én óráim!” Ő tudja és meg akarja értetni, hogy miközben emberileg arra várunk, hogy ez az óra elérkezzék, mi mindennek kell történnie. – Most éppen annak, hogy kiderüljön, hogy a kánaáni asszonynak elég csak morzsányi szeretet, segítség, miközben a választott nép a neki szánt nagyobb kenyeret is „elmorzsálja”, de kiderüljön az is, hogy mennyire tud állhatatos lenni, miközben úgy látszik, hogy minden hiába.

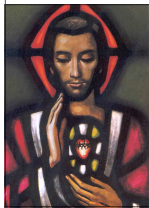
– „Jézus idáig akarta elvezetni ezt az asszonyt” mondja Székely János püspök Atya és tovább folytatja: „a szenvedések útján Isten minket is idáig akar elvezetni, a teljes alázat, a bizalom kiáltásáig! ... sokszor az ember túlságosan süket, túlságosan körülvetve magát a jólét eszközeivel, túlságosan kemény a szíve; Isten csak a szenvedés vésoível tudja szétörni ezt a keménységet.” Komolyan kell gyakorolni, hogy „Isten előtt leboruljunk, hogy megnyissuk Előtte addig kemény páncállal elzárt szívünket.” – Most előttünk egy pogány asszony példája, tanuljunk tőle, hogy csodálatos, amit Istentől kaphatunk, de semmi nem „jár nekünk!” – Ő szeretetből adja. Legyünk Neki hálásak azokért a dolgokért, amik ki nem érdemelhetők, de mégis megkapjuk!

Évközi 19. Vasárnap – Augusztus 10. - Emberségünk csodálatos velejárója, hogy Isten megajándékoz minket azzal a lehetőséggel, „hogy igaz életet éljünk és minden jócselekedetre készek legyünk.” – Egyáltalán nem biztos, hogy mindez megvalósul, de a lehetőséget megkapjuk hozzá. Rajtunk múlik, hogy mit kezdünk vele! – Sikertelenségeink közepette még azt sem mondhatjuk, hogy mindez azért van, mert vagy nem tudunk róla, vagy félünk egy olyan Istentől, Aki tökéletességével felettünk áll. – Igazság az, hogy „**Ő sokféleképpen szól hozzánk. Nekünk figyelniünk kell az Ő szavára, hiszen irányt mutat, a reánk leselkedő veszélyekre figyelmeztet, és elvezet az üdvösségre.**” – Illés próféta látomásából pedig megérthetjük, hogy nem a hatalmas, félelmetes dolgokban akar hozzánk közelíteni, hanem csendben, meghittsággal, mint az enyhe szellő susogása. Ennek nyomán meg kell lenni bennünk is a „felelősségtudat és az áldozatkészség” önmagunk iránt is és embertársaink iránt is, amint Szent Pál mondja a római híveknek. Isten minden körülmények között övével van és akar is lenni – ezt példázza az Evangélium története a mai szentmisében. - A rendkívüli eseményt – Jézus vizen-járását tekinthetjük megtörtént eseménynek is, és ekkor a hívő ember csodálatával így szólhatunk: „Istennél semmi sem lehetetlen!”, de tekinthetjük tanulságaival is és ekkor azt mondjuk, Isten minden körülmények között övével akar lenni. Akár a vihar eseményét nézzük, akár a vizen-járást. Ezek a körülmények jelezhetik az emberi élet eseményeit is, amikor, mint tudjuk sokszor úgy érezzük, a problémák hullámai összecsapnak felettünk, és a kilábalás olyan hihetetlennek tűnik, mint legalább is számunkra vizen járás. – A tanítványok rémülete is gyakran a mi rémületünk visszatükröződése, hiszen szinte természetes, hogy a bajok közepette az ember kilátástalannak érzi helyzetét. Ilyenkor mennyire megnyugtatónak hat az Isten „finomsága”, Aki Illés prófétát is megnyugtatta a látomásában enyhe szellő képeben, az Úr Jézus részéről pedig az ismerős köszöntés által: „bátorság, én vagyok, ne féljete!” – Szent Péter vágyakozásában és az Úr Jézus válaszában szintén emberségünk gyakori velejárójára ismerhetünk. Ki ne szeretne akár rendkívüli dolgokat is mindennapjaiban - és kinek ne volna szüksége arra, hogy Jézus mondja: „Jöj!” – Igaz, nem mindig arra gondolunk, amire Jézus hív és vár minket, de az Ő hívása mégis nagyot akar az életünkben. _ Jöjj és ismerd meg a saját életedben, a történelem eseményeiben a gondviselő Isten nagy szándékait! _ Jöjj és bízzál a sikertelenségek közepette is, a szenvedésekben, a megpróbáltatásokban is! – Romano Gvardini gondolatai szerint próbáljunk mi is gondolkodni: „Uram, Jézus Krisztus, azért jöttél és hívtad az embereket, hogy kövessenek Téged: Oly keveset tudok rólad; Lépj a lelkem elé! Nyisd meg a szememet, hogy lássam, ki vagy (...) szólítsd szívemet, hogy fölbredjen és Téged kövessen! Tanítványod akarok lenni ... hívj engem is! Veled megyek és Veled dolgozom!”

Évközi 21. Vasárnap – Augusztus 24. - Kereszténységünkhöz méltó gondolatot fejezünk ki, amikor a Bevezető Zsoltárrészt (85.Zs.) imádkozzuk: „hallgass meg, Uram’ /.../ könyörülj rajtam, Uram, látod egész nap Hozzád kiáltok!” – Ezzel a fohással ki akarjuk fejezni a nagy valóságot, Isten a minden, Akihez nekünk, embereknek bizalommal, tisztelettel kell fordulnunk és közben nem felejtkezünk el arról, hogy bármennyire sok a lehetőségnünk, mégis csak emberek vagyunk és tudjuk, hogy lehetőségeinket Tőle kaptuk. – Ezt akarja kifejezni imádságos formában a szentmise könyörgése is: „add népednek, hogy szeressük, amit parancsolsz, vágyakozzunk arra, amit ígérsz és e világ változandóságai közepette szívből ragaszkodjunk Hozzád!” – Sokszor kifejezésre jutott már az Isten hatalmáról szóló figyelmeztetés, ami még akkor is érvényes, ha sokszor és sokan nem vették is figyelembe – kifejezésre jutott az is, hogy Isten jóságos és irgalmas teremtményeirehöz nem annyira a hatalmát akarja megmutatni, mint inkább atyai szeretét. - Erre utal a Szent Leckében Szent Pál apostol gondolatmenete: „mily kifürkészhetetlenek szándékai, és milyen megfoghatatlanok útjai!”- Magunkon viszont tapasztalhatjuk, hogy „értelmünk, tehetségünk véges, sokszor mondjuk: tehetetlenek vagyunk.” – Szent Pál nem is szégyellte kimondani: „Isten kegyelméből vagyok, aki vagyok!” – Szavakkal is, de még inkább cselekedetekkel kell egész életünkön át kifejezni ezt a valóságot!

Érdemes elgondolkozni azon, hogy az Evangéliumban szereplő kérdést, ha most, ha nekünk feltenné Jézus, „ti kinek tartotok Engem?” öszintén mit tudnánk felelni Neki. – Láthatjuk, hogy az Apostolok is választottak ugyan a Mesternek, de az igazi választ közülük egy, Szent Péter mondta ki: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia!” – Szép válaszokat adtak a többiek is, hiszen például Keresztelő Szent Jánost mindenki igen nagyknak tartotta, sokan még a Messiásnak is gondolták – ezért kellett Neki kijavítani az elgondolást: „nem vagyok a Messiás, arra sem vagyok méltó, hogy saruját megoldozzam!” – nagyknak tartották Illés prófétát is - de Neki is menekülnie kellett Jezabel haragja elől és nagysága ellenére meg kellett tapasztalnia emberi kicsinyiségét; Jeremiás próféta is megtapasztalta ugyanazt, amikor honfitársai megkínózták, megalázták, és a többi próféta is mi mindent szenvedett, még a halált is – tehát a nagy és szép mondás, amit választottak Jézusnak, mennyire nem volt az igazi. – Szent Péteré az volt, Aki ennek ellenére adott pillanatban mégis tagadott – többszörösen is. – A mi válaszunk mi lenne Jézus kérdésére, és milyen őszinte lenne? – Mit tartunk Róla, Ki Ő nekünk? – Tudunk-e nagyot mondani Róla, és milyen tartalom van mondásunk, gondolkodásunk mögött? – Ha Őt nem előzi meg senki és semmi, ha Ő érte és Miatta tudunk mindent „átrendezni” mindennapjainkban, akkor számunkra Ő az Isten Fia. Ha az Ő életművét, az Egyházat tetszése szerinti életünkkel támogatjuk, akkor számunkra Ő az Isten Fia. Legyen gondunk rá, hogy Őt nagyra tartsuk szavainkkal is, de még inkább életművünkkel!

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja a következő közös szent-ségimádási óráját szept. 7-én tartja az esti szentmise után. Ezt a szent órát Alsónémedi fiataljaiért ajánljuk fel, nagy szeretettel Jézus Szent Szívének. Kérjük gondviselő szeretetét, áldását az elkövetkező tanévben. Gyermekeink a legdrágábbak számunkra. Életünk továbbvívói, ezért tiszta szívvel kérünk, Uram hallgasd meg imánkat.

Úr Jézus Krisztus

Add meg a családban a szívek harmóniáját! Irányítsd gondolatainkat! Add, hogy érezzük meg a szereteted erejét és kívánjunk mindig a közeledben lenni. Mindig rád gondolunk és vágyakozunk a Te szent lelkeddel való találkozás után. A Veled való feltöltődésből erőt kapjunk a további küzdelmeinkhez és ez által közelebb juthassunk Hozzád Jézusom. Add, hogy érezzük, hogy a Te közreműködő szereteted nélkül semmik vagyunk. Mi csak teremtmények vagyunk. Te vagy az, aki mindent átölelő szere-

tetteddel irányítod életünket. Mint jó Atya gondoskodsz rólunk. Nekünk is tenni kell, ezért valamit. „Aki szeret engem, az megtartja tanításomat.” „Aki engem szeret, azt az Atya is szeretni fogja.” Elmegyek, helyet készítek nektek. –mondta Jézus. Tehát gondoskodik rólunk ma is. Uram Jézus Krisztus! Add, szent kegyelmedet, hogy mi is méltók lehessünk erre a nagy szeretetre!

Gondviselő Mennyei Atyám!

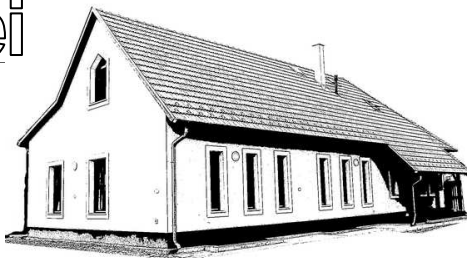
Kérlek, nevelj bennünket a jóban! Dicsőülj meg rajtunk és általunk az emberek előtt, hogy mielőbb eljőjön az Isten országa az emberi szívekben!

Add szent kegyelmedet, hogy szentlelked ereje hassa át minden nap az életünket és ne engedjen letérni a hozzád vezető útról!

Add, hogy családom minden tagja a Te szent igéd szerint élje az életet és Hozzád hűséges maradjon mindörökké.

Jézus Szíve bízom benned! Égi Édesanyánk! Kísérd imáddal életünket!

özv. Szlovicsák Balázsné

Váci Egyházmegye
Szamaritánus Szolgálat
Szentjánosbogár Katolikus
Családi Napközi Hálózata
Hajnalesillag

Családi Napközi

„... hadd jöjjenek hozzám a kicsinyek, ne akadályozzátok őket, hisz ilyeneké az Isten országa. Bizony mondom nektek, aki nem úgy fogadja Isten országát, mint egy gyermek, nem jut be oda.” (Márk 10, 14-15)

Szeretettel várjuk azok jelentkezését, akik szeretnék igénybe venni napközink szolgáltatását. Jelentkezni a 06-30/572-87-33-as telefonszámon lehet.

Méhész-Spanyiel Lili,
koordinátor

A Katolikus Karitászs Alsónémedi Csoportjának hírei
Szeptember 20-án 10—12 óra között ruhaműtés és osztás lesz!
Figyeljünk egymásra is, ha baj van, legyen valaki, aki segítséget kér! **Elérhetőségünk:**
06 30 394 22 29 és karitasz.alsonemedi@gmail.com

Szeptemberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

<p>Aug. 25 – Szept. 2 Lovas Zoltánné Csermákné Molnár Anna Mészáros Józsefné Geigerné Moldvai Marianna</p>	<p>Szept. 3 – 11 Morvai Margit Bársony Mónika Surányi Antalné Fodor Mária Sokorai Józsefné</p>	<p>Szept. 12 – 20 Özv. Kiss Ferencné Györgyövc Miklósné Györfvári Imréné Szlovicsák Balázsné</p>	<p>Szept. 21 – 29 Bársony Istvánné Kovács Jánosné Gábor Marina Kiss Lászlóné</p>
---	---	---	---

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2014. szeptember

	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
1	2	3	4	5	6	7 20 óra Jézus Szíve család
8 9.30 óra Baba-Mama klub 	9	10	11	12	13	14 Templom-búcsú
15	16	17	18	19 18 óra Ifi -hittan 	20	21
22 9.30 óra Baba-Mama klub 	23	24	25	26 17 óra Ifi -hittan 	27	28
29	30					

Minden lapszámunkban beszámolunk arról, hogyan alakul a kántorház építése. Mivel az épület és a tetőszerkezet már előző hónapban is készen állt, ezért innentől kezdve kintről nézve már úgymond a kevésbé látványos munkák következnek, zajlanak.

Előző híradásunk óta elkészült a villany alapszerelése. Tekintettel arra, hogy a Műemlékvédelmi Hivatal úgy adott engedélyt az épületre, hogy pontosan egyezni fog a templom felőli oldala az előzővel, így a nyílászárók egyediek lesznek. Megtörtént azok megrendelése, folyamatban van elkészítésük. Ezután következik a vakolás, majd az elkészült nyílászárók beépítése.

Köszönünk szépen minden eddigi és további segítséget! Isten fizesse meg és áldja meg az adakozókat!

A kántorház építésének koordinálásával megbízott bizottság nevében dr. Tóth Éva

JÁTSSZUNK!

Alsónémedi római katolikus templomának (kis) részlete, mi az? (6.)

Újságunk hasábjain, korábbi számunkban elkezdünk egy „Ki ismeri az alsónémedi rk. templomot?” című játékot! Ismerjük kedves templomunkat, mégis sokszor elmegyünk a részletek mellett... Most viszont meg kell figyelni pontosan a lényegest, s a kevésbé lényegest is!

A játék folyamán karácsonyi újságunk lapjain meg fog jelenni egy-egy kép, amelyet fel kell ismerni, hogy templomunkban hol található, illetve minek a részlete látható a képen.

A megfejtéseket újságunk e-mail-címére várjuk: szentkereszt2351@gmail.com

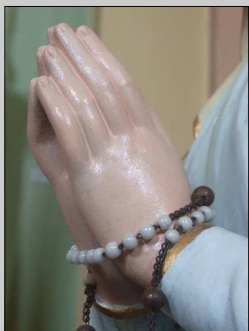
Ha valaki nem rendelkezik internettel, a sekrestyében is leadhatja megfejtését.

Egy-egy kép megoldását a következő lapszám megjeleléséig fogadjuk el.

2015. januárjára tervezzük az eredményhirdetést. A játékot az nyeri, aki a legtöbb képet ismeri fel. Egyenlő állás esetén sorsolás dönt.

A játék nyertese könyvjutalmat kap.

Íme az 6. kép:

Augusztus 20.,
Szent István ünnepe

Augusztus 20-án, 18 órakor került sor a Szent István napi megemlékezésre a Szent István téren. A hagyományokhoz híven Atya megáldotta az új kenyeret.

Szent Kereszt búcsú

Szeptember 14-én délelőtt 10 órakor lesz templomunk búcsújának ünnepe.

Ünnepi szónokunk az idén felszentelt Balogh László atya lesz.

Laci atya rimóci származású, jelenleg Szolnokon káplánként teljesít szolgálatot.

A búcsúi szentmisénk így újmise is lesz, részesülhetünk újmises áldásban.

Jöjünk el minél többen, készüljünk az ünnepre!

A varázslatos fa

Volt egyszer egy szegény ember, aki gondterhelten bandukolt az erdő szélén. Amikor elfáradt, leült pihenni, és a hátát egy fának támasztotta. Ekkor még nem tudta, milyen fát választott.

Különös, mágikus fa volt ez. Olyan fa, ami minden kívánságát teljesíti annak, aki hozzá ér...

A vándor először arra gondolt, milyen jó lenne most egy pohár víz. Hirtelen azon vette észre magát, hogy egy pohár kristálytisztá víz van a kezében. Meglepetten nézte, vizsgálgatta, még meg is szagolta. Végül úgy döntött, hogy nem lehet veszélyes, és megitta.

Aztán megéhezett, és valami ennielőt kívánt. Az étel ugyanolyan hirtelen és bámulatos módon jelent meg előtte, mint a víz.

„Úgy látszik, teljesülnek a kívánságaim!” - gondolta meglepetten.

Most már hangosan mondta ki:

„Akkor hát szeretnék egy gyönyörű házat!”

Az előtte lévő völgyben megjelent a ház. Arcán

Egy perc bölcsenég...

széles mosollyal szolgálkat kívánt, akik a háznak gondját viseljék. Amint ezek is megjelentek, úgy érezte, hihetetlen erővel áldotta meg az Úr. Kívánt hát magának egy gyönyörű szép és rendkívül intelligens asszonyt, akivel szerencsésjét megoszthatja.

Amikor ez is valóra vált, meglepődve szólt a nőhöz:

„Várj csak egy kicsit! Mi történik itt? Nekem nincs ilyen szerencsém! Ez velem nem történhet meg!”

Abban a pillanatban, hogy ezeket a szavakat kimondta, minden eltűnt.

„Tudtam” - mondta, és megrázta a fejét.

Azután felállt, és gondterhelten bandukolt tovább az erdő szélén.

A tanulság:

A sikertelenség legnagyobb oka a hitetlenség. Az emberek 90%-a minden lehetőségben a problémát látja. A maradék 10% minden problémában a lehetőséget keresi. A kérdés: Te melyik csoportba tartozol?

Augusztus 29-én, pénteken Nyárázró szalonasütés volt az ifi hittanosoknak.

Új tanév kezdődött...

Augusztus 30-án délelőtt 9 órakor volt a **Veni Sancte** szentmise a kezdődő új tanév kegyelmeiért. Imádkozzunk és kérjük Isten áldását és segítségét a tanároknak, tanulóknak, a közös munkájukra!

Hitoktatás

Az iskolákban a kötelező hitoktatás már elkezdődött, a fakultatív hittanórák szeptember 15-én kezdődnek.

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!